

GYMNÁZIUM PŘÍPOTOČNÍ

Den exkurzí 9.11. 2017

Zpracovala: Mgr. Lucie Kamenová

Přehled exkurzí

I pro letošní rok jsme pro studenty přichystali bohatou škálu různých exkurzí, díky kterým měli možnost strávit den v prostředí pro ně zajímavém.

G Přípo: Můžeš

štefánikova hvězdárna

Spalovna Malešice

Vědecká úniková hra DECODER

Filmová dílna – animace

Komentovaná prohlídka Ďáblického hřbitova

Týden vědy – Jak vidíme neviditelné...

ZOO – chytrí pomocníci člověka v akci

Návštěva Rudolfiny a orchestrální zkoušky

Forenzní analýza aneb Kůstka v praxi

Doprava dnes a zítra

Molekulární obři

Archiv bezpečnostních složek

Václav Hollar ve službách anglické šlechty

Návštěva obvodního soudu

Exkurze do Lán

Po stopách Keltů pro odvážné

Nahlédněte do nanosvěta fotonů a elektronů

Šternberský palác

Světlo v obraze: český impresionismus

Malá Strana

Návštěva fitnesscentra

Návštěva anglické přednášky na PedF UK

Návštěva Sapy

Papírna

Návštěva letiště

I TY MŮŽEŠ PODNIKAT (<https://muzespodnikat.cz>)

Koordinátorka: Ing. Irena Rudolfová

Nejprve bychom chtěli představit organizátora workshopu. Jde o nezávislý a svobodný spolek podnikatelů s přesahem. Realizuje vzdělávací program MŮŽEŠ PODNIKAT pro studenty středních a vyšších odborných škol. Jejich cílem je inspirovat studenty k podnikavosti a podpořit je na jejich cestě k samostatnosti a nezávislosti. Chtějí, aby mladí lidé byli aktivní a sebevědomí, aby ve svém životě realizovali své plány a sny, a měnili tak naši společnost k lepšímu. Jezdí do škol a inspirují studenty svými podnikatelskými příběhy.

Workshop s tematikou podnikání se v rámci projektu Dne exkurzí už uskutečnil po páté.

Hosty byli pánové **Martin Slanina**, faama, s.r.o. (<http://www.faama.cz>), který si chce splnit svůj další sen – vystudovat práva, aby se orientoval v labyrintu právních předpisů,

a **Petr Maňas**, TEDxPrague (<http://www.tedxprague.cz/>), který teď už týden předělává ALZU. Jaká náhoda: je to otec jedné naší studentky!!

Některé myšlenky, které zazněly:

- PENÍZE jsou při podnikání až na druhém či třetím místě.
- Zážitek ze studia VŠ v Dánsku. Studenti dostali úkol od učitele: „Něco vymyslete, vyrobte a prodejte. Pak si přijďte pro zápočet“. Mohli bychom se i u nás inspirovat více v projektové výuce.
- Už jste viděli web TEDx Prague? TED je dobrovolnické světové hnutí (asi ve 150 zemích), nezisková organizace, která organizuje konference lidí se zajímavými myšlenkami, ty pak můžete vidět na webu. Je to současná cool záležitost. My jsme zhlédli příběh jednoho mladého Afričana. Fakt dobrá motivace k akci.
- SVOBODU vidím v děláni toho, co chci.
- Podnikavost máte v genech a životní praktičnost nezávisí na známkách ve škole.

- Učit se od generálů, kteří už vyhráli nějaké bitvy. Může to být cesta. Existuje podnikání FOLLOWING – kopírování modelu jiné firmy. Chcete-li být originální, nebojte se jít VLASTNÍ CESTOU.

Reflexe účastníků:

- ✓ Seminář byl velmi zajímavý, bylo skvělé dozvědět se o životech lidí, kteří vyjeli z koleje a dělají jiné věci než ostatní, mají spoustu nápadů a projektů. Jsem ráda, že jsem šla.
- ✓ Zaujala mě řada myšlenek o tom, jak si zachovat svobodu a podnikat. Neřeš, co bylo, ale to co je a bude. Cestuj, uč se jazyky, hledej vlastní cestu, nekopíruj ostatní, drž si svoji slušnost, poctivost, upřímnost. Nejdůležitější je NEUSTRNOUT !
- ✓ Myslím, že nám oba dva podnikatelé dali spoustu rad do života, které nám škola nedá. Byla to možnost vidět lidi, kteří jsou sebevědomí, chtějí užívat života a ví, co chtějí dělat.
- ✓ Seminář byl motivační. Spousta myšlenek pro budoucnost. Když chceš, tak to dokážeš, i když ti ostatní říkají, že jsi blázen, Jdi za svými sny. To je pro mě velká inspirace.
- ✓ Zaujala mě historie podnikání Martina Slaniny. Informace, jak pracoval v mekáči, aby získal zkušenosti, když už byl bohatý. Poradil nám, ať to zkusíme také. Je to dobrá škola pro to jak se naučit týmové práci, naučit se respektovat daná pravidla, režim.
- ✓ Každý máme nějakou představu o podnikatelích a velmi mě překvapilo, že člověk, který má velkou rozjetou firmu, se toho všeho vzdá a jde si vyzkoušet nové věci, jako třeba stát se pilotem. Dále mě oslovila platforma TEDx, nikdy jsem o tom neslyšela.
- ✓ Podnikání není zase až tak složité, jak jsem si myslel.
- ✓ Zajímavé bylo zjištění, že oba podnikatelé nepodnikali pouze v jedné věci. Baví je změna a zkoušet nové věci. Je to pro ně vždy další výzva.
- ✓ Myslím si, že exkurze mi přinesla zase trochu jiný pohled na podnikání. Překvapilo mě, že podnikat se dá prakticky ve všem.
- ✓ Přednášku hodnotím velice kladně. Dozvěděl jsem se mnoho zajímavostí o podnikatelích a jejich firmách, o kterých jsem slyšel poprvé. První přednášející měl velice zajímavý příběh a dokázal ho velice dobře podat společně s prezentací. Nejvíce mě dostal fakt, že neudělal maturitu napoprvé a nemá vystudovanou vysokou školu. Druhý přednášející byl zkušenější a chtěl s námi více komunikovat. Zaujalo mě, že byl fanouškem programování a dokázal se vypracovat od programování až do oblastí podnikání, kde je teď. Společně oba dva vytvořili dobrou atmosféru a věřím, že se pánům s námi dobře pracovalo. Je dobré vidět, že i když člověk vybuduje obrovskou prosperující firmu, má stále nutkání se zdokonalovat, a ne zůstat u svého „impéria“. F.F.

Skvělé bylo, že jsme poslouchali rady od úspěšných podnikatelů. Jednou chci taky podnikat. K úspěšnému a zábavnému podnikání je důležité objevit činnost, která mě naplňuje. Mám rád adrenalinové sporty, takže se pokusím vymyslet, jak v tom jakýmkoliv způsobem podnikat . J.S.

- ✓ Motivační seminář byl velice zajímavý a poučný. Dozvěděli jsme se o životě a životním příběhu Martina Slaniny, který ve 21 letech zdědil firmu po otci. Po 7 letech tuto firmu opustil, protože už nevládal tlak převážně matky. Vyprávěl nám o tom, že peníze nejsou vše a také nám dal rady do začátků v podnikání. Líbilo se mi, že v podnikání mu nešlo jen o peníze, ale také o to, aby pomáhal ostatním lidem. Druhý přednášející byl Petr Mañas, který se po vysoké škole stal jedním ze zakladatelů firmy Helios. Zaujaly mě jeho příběhy spojené s Alzou a také se mi líbilo, že se nás snažil namotivovat k tomu, abychom šli za svými sny. L.B.
- ✓ Tento seminář se mi líbil, přišel mi zajímavý a pro život podstatný. I když nemám o podnikání v budoucnosti zájem, chtěla jsem znát nějaké informace a obeznámit se s tím, co podnikání obnáší. Přišla mi zajímavá cesta prvního podnikatele Martina Slaniny, jak opustil bohatou firmu, aby založil svou menší. Taký se mi líbilo, že pro získání zkušeností šel pracovat do McDonaldu aby pochopil, co obnáší jiná práce. U druhého podnikatele, pana Maňase, se mi líbilo seznámení s TEDX. Velmi mě zaujal příběh mladého kluka z Afriky, který v době hladomoru postavil zdroj vody a elektřiny. B.V.
- ✓ Bylo to velice zajímavé. Myslím si, že jsem se mnoho nového přiučil a i se naučil něco úplně nového. Stejně jsem dospěl k názoru, že bych nechtěl být podnikatelem. V.P.
- ✓ Přednáška se mi líbila, byla zajímavá. Nejvíce mě zaujaly ty příběhy obou podnikatelů, jak se k tomu vůbec dostali a co všechno mezi tím udělali. Že škola není nejdůležitější, že mnohem důležitější je to, jak si člověk poradí v naprosto běžných věcech. Že je důležité v dnešní době i jít s dobou a orientovat se v nových věcech, jako je například používání různých programů v počítači. A že vlastně podnikání není například v jedné firmě na celý život, ale že dělají víc věcí najednou a že to asi není taková sranda, jak se občas možná zdá. A.O.
- ✓ Musím přiznat, že tato exkurze se velmi vydařila. Účast sice nebyla největší, ale panu Slaninovi ani panu Maňasovi to nevadilo. Hned od začátku působili velmi příjemně a zkušeně. Martin Slanina popisoval více svůj život a jeho rozhodnutí, která se s jistotou vymykají většině. Od počátků na gymnáziu přes převzetí rodinné firmy hned po maturitě a jejímu úspěšnému vedení a následnému společnému odchodu z firmy se sestrou. K založení své vlastní mediální agentury Faama, s.r.o. od úplných začátků a cestě do Londýna s cílem naučit se skvěle anglicky. K plánu, jak se stát pilotem a po vyučení svůj plán zrušit, až ke zkoušce práce v McDonald's a to stále s řízením své firmy, která i dnes velmi dobře prosperuje. Bylo vidět, že se rozhodně v životě

nechce nudit a nedá se žádnou výzvou odradit. Ví, co chce. A to nějak přispět společnosti, nejen brát. Nebál se zkoušet věci, na které si ostatní mysleli, že nebude mít a vystoupil z řady. Pan Petr Maňas pojal svoji část přednášky více prakticky a snažil se nám představit naše možnosti a příležitosti. Nabádal nás k aktivitě, podělil se o své zkušenosti. Představil nám i pár teorií o průběhu vzniku firem a jejich vývoji. Dozvěděli jsme se něco o TEDxu, firmě, která se snaží podporovat dobré nápady lidí a pořádá setkání s lidmi z různých profesí. Vše je dokumentováno na Youtubu.

Velmi se mi líbilo potkat lidi, kteří smýšlí jinak, a jejich představivost je takřka neomezená. Když měli dobrý nápad a pili ho zrealizovat, dostali se tam, kam spousta lidí ne. Nebáli se jít se svou kůží na trh a ukázali všem, že na to mají! J.H.Š.

V životě je třeba si držet stůl aspoň na 3 pilířích, aby se vám vše nezřítilo!!!

TÝDEN VĚDY – Jak vidíme neviditelné...

Koordinátorka: Mgr. Marie Šudomová

Terezie Čiháková a Tomáš Bubeník

V rámci exkurzního dne na našem gymnáziu, jsme se 9.11.2017 zúčastnili výstavy a dvou přednášek na téma Nanotechnologie při vědeckém festivalu Týden vědy a techniky v budově Akademie věd České republiky.

První přednáška nesla název *Jak vidíme neviditelné, aneb kam nemůže světlo*, tam musí elektrony, a tímto tématem nás provedl vědec, který nejenže skvěle rozumí svému oboru, ale dokáže o něm mluvit natolik dobře, že mu porozumí jak laici, tak jeho kolegové.

Dr. rer. nat. Lukáš Palatinus je jedním z objevitelů nejdelší solné jeskyně (Írán) na světě a kromě toho je taky špičkový fyzik, který se svým objevem – zobrazení atomů vodíku pomocí metody takzvané elektronové difrakce – pronikl na titulní stránku časopisu Science, což je akademický časopis, který je považován za jeden ze světově nejprestižnějších vědeckých časopisů. Při následujícím povídání jsme čerpali právě z přednášky pana Palatinuse.

Jak vidíme neviditelné?

Jestliže chceme jasněji vidět něco malého, použijeme lupu nebo světelný mikroskop. Ale existují objekty tak malé, že je žádným světelným mikroskopem nelze spatřit. V tu chvíli přichází na řadu mikroskop elektronový. Ale pokud chceme nahlédnout až na úroveň molekul a atomů, nemusí stačit ani elektronový mikroskop. I na tak malé objekty si ale dokážeme „posvítit“.

Abychom si ale mohli povídat o tom, jak vidíme neviditelné, musíme si nejprve říci,

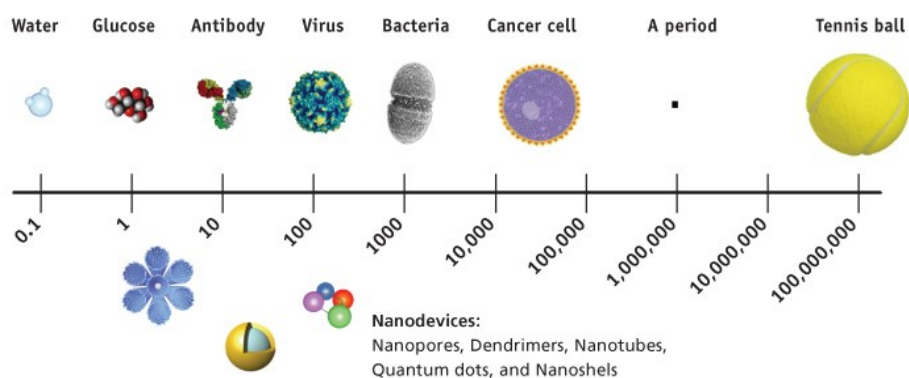
jak vidíme viditelné objekty, co k tomu potřebujeme, a jaká jsou omezení, abychom je následně mohli pokořit.

K vidění (schopnost vnímat okolní objekty pomocí elektromagnetického záření, tedy pomocí fotonů) potřebuje 4 hlavní elementy:

1. zdroj záření (hlavním zdrojem pro naši planetu je Slunce)
2. odrazivý objekt, který pozorujeme (musí odrazet světlo, jinak je pro nás neviditelný)
3. optický systém, tedy čočku (zajistí fokusaci)
4. detektor záření (například sítnice našeho oka, ta obsahuje buňky citlivé na světlo)

Co je neviditelné?

Představme si foton jako míček a odrazení fotonu jako odrazení míčku od předmětů kolem nás. Když budeme házet míček na pevnou zeď, bude se nám odrážet a my tím pádem můžeme zjistit, že je před námi pevná zeď. Pokud v té stěně bude otvor větší než míček, míček proletí a nevrátí se nám. Můžeme tedy usoudit, že je ve zdi otvor. Ale představme si místo zdi síto. Hodíme proti němu míček, on se nám vrátí a my můžeme, že je proti nám pevná zeď, ale ve skutečnosti to není pravda, protože v tom sítu je spousta děr, které jsou ale příliš malé, aby je míček rozpoznal jako díru. Když se tedy vrátíme k fotonům, tak nám tento jev ukazuje, že pokud máme menší objekt, než je vlnová délka (vlnová délka vlny, neboli fotony, je měřítkem její velikosti) fotonu, tak je pro něj objekt neviditelný. Nejsme tedy schopni vidět objekty menší než cca 200 μm (viry, molekuly, atomy).

Čím je naše vidění omezeno a jak lze problémy odstranit?

1. Citlivost světločivných buněk - lze odstranit lepším osvětlením
2. Nedokonalostí optického systému
 - zdravé oko = na vzdálenost 20 cm odpovídá rozlišení 60 μm
3. Rozestup a rozmístění světločivných buněk na detektoru

Dosavadní omezení lze odstranit zvětšením objektů, tedy i zvětšením detailů

(lupa - zvětšení 5-12x, mikroskop - zvětšení 50-1000x). I kdybychom ale odstranili všechny tyto problémy, narazíme na zásadní fyzikální omezení, o kterém jsme již mluvili

4. Vlnovou délkou světla (tedy 200 μm)

Tento problém lze odstranit použitím elektronů jako zdroj záření (elektron se chová jako částice i jako vlna, tedy stejně jako foton, ale má oproti fotonu výhodu v kratší vlnové délce a to 100 000x větší než vlnová délka světla - lze ho tedy použít pro vidění objektů menších než 200 μm)

Jak tedy vidíme neviditelné?

Elektron lze fokusovat magnetickými čočkami (elektron je nabitý, proto se v magnetickém poli ohýbá, nebo-li mění svou dráhu a magnetická čočka elektron zahýbá stejně jako skleněná čočka zahýbá světelné paprsky).

My můžeme takto zvětšovat nanobjekty 3 způsoby:

1. Transmisní elektronový mikroskop

Magnetická čočka a elektrony v Elektronovém mikroskopu řeší problém světelného limitu, zvětšení je až 1 000 000x.

(podrobněji zde: <https://www.youtube.com/watch?v=eSKTFXv5rdI>)

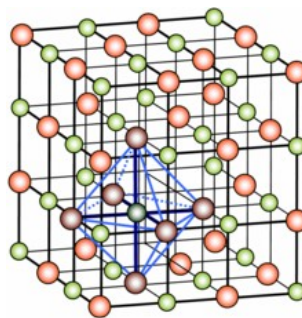
Narážíme ale na problém, že magnetická čočka nevytváří dostatečné rozlišení, protože elektrony prosvicují objekt skrz. Lze tedy pozorovat pouze jednoduché struktury objektů. Existuje ale další možnost, jak se s ještě lepším a přesnějším rozlišením podívat do struktur látek:

2. Difrakce = skládání vln

Použijeme zdroj světla, objekt a detektor a prosvítíme objekt. Nepotřebujeme optiku, informace je tedy v podstatně lepším rozlišení

(provedení zde: <https://www.youtube.com/watch?v=SRCqgtSYlfo>)

Není to ale obraz. Můžeme maximálně vypočítat základní charakteristiku objektu, ten ale musí být pravidelně uspořádaný. Naštěstí většina objektů kolem nás má pravidelné uspořádání a takovým objektům se říká krystaly. Ty mají pravidelně uspořádané atomy, které jsou zdánlivě nesourodé, ale ve skutečnosti jsou uspořádány do řad a k popsání struktury krystalu stačí velikost a tvar základní

buňky a rozmístění atomů uvnitř - viz. obrázek.

Díky tomu jsme schopni výpočtu a zjištění informací ve struktuře krystalu, tedy:

3. Techniky difrakce na krystalech

Díky této technice jsme schopni vidět látky na té nejmenší atomové úrovni.

Jako zdroj záření zde používáme rentgenové záření, které má menší vlnovou délku, než je vzdálenost atomů v krystalu, protože jinak by nám záření neprošlo. Tímto způsobem lze analyzovat krystaly do velikosti 100 μm . Pokud se chceme podívat na ještě menší objekty, musíme se opět obrátit k elektronům, kde dosáhneme

tzv. „Dvakrát nano“ (nejprve sledujeme nanobjekty a z nich jsme schopni zjistit informaci o atomové struktuře)

K čemu všechno tohle slouží?

Bez chápání struktury látek na úrovni atomů, bychom nemohli porozumět světu kolem nás. Například funkce léků dnes staví na chápání chemických procesů na molekulární úrovni. Bez elektronové mikroskopie a krystalografie by dnešní moderní věda a technologie neexistovala.

Druhá přednáška nesla název Nanofotonika. Tímto tématem nás provedl Prof. RNDr. Jan Valenta, Ph.D., který vedle domovské fakulty působil ve skupině nelineární optiky Ústavu fyziky a chemie materiálů ve Strasbourgu či v nanokřemíkové skupině na Královské technice ve Stockholmu. Dozvěděli jsme se, že Nanofotonika je oblast vědy, zaměřená na využití světla pro studium systémů v měřítku nanometrů (molekuly, kvantové tečky apod.) a jejich manipulaci.

Před kolika lety typujete, že byly pozorovány první nanobjekty?

První nanobjekty (koloidní částičky zlata) byly pozorovány pomocí rozptylu světla již před sto lety, tzv. ultramikroskopií. Díky pokroku vědy dnes běžně sledujeme vyzařování světla z jednotlivých nanoobjektů, které lze ovládat tak, aby se rozlišení optické mikroskopie dostalo na jednotky nanometrů (100x pod rozlišovací mez běžných mikroskopů).

Navštívili jsme také výstavu na téma Nanotechnologie, kde jsme si vyzkoušeli zaostření elektronových mikroskopů, byly jsme svědky difrakce a zkoumali jsme, jak působí voda a líh na motýlí křídla. Součástí výstavy byl i Dům nanohrůzy, kde jsme nahlédli do mikroskopického světa živých organismů i neživých útvarů se zvětšením až na jednotlivé atomy. Exkurze se nám velmi líbila, velmi nás zaujala a inspirovala do studia. Určitě ve svém volném čase podobnou akci navštívíme znovu.

Ve čtvrtek 9.11. jsem se společně s dalšími studenty našeho gymnázia účastnil dvou přednášek, které se konaly v rámci akce Týden vědy a techniky Akademie věd ČR. Jedná se o největší vědecký festival v České republice, který zahrnuje přednášky, výstavy, dokumentární filmy a další aktivity.

Setkali jsme se v 9 hodin ráno před budovou Akademie věd ČR v Národní ulici. O půl hodiny později nás již čekala první přednáška s názvem *Jak vidíme neviditelné aneb kam nemůže světlo, tam musí elektrony*. Přednášejícím byl vědec Lukáš Palatinus, jak již z názvu vyplývá, mluvil o tom, jakým způsobem můžeme věci kolem nás vidět z větší blízkosti. Každý z nás zná lupu, která však dokáže předmět zvětšit pouze dvacetkrát. Dozvěděli jsme se, jak funguje světelný mikroskop, který je o pár úrovní výš, jestli však nestačí ani ten, přichází na řadu mikroskop elektronový. V elektronovém mikroskopu jsou fotony nahrazeny elektrony a skleněné čočky elektromagnetickými čočkami. Díky tomu je možné dosáhnout zvětšení až 1 000 000x ! I tento přístroj má však svá úskalí a problémy. Tato přednáška byla velice zajímavá a dozvěděl jsem se spoustu nových věcí z oboru optiky.

Po krátké pauze začínala další přednáška, která se nesla ve stylu té předcházející. Přednáškou s názvem *Nanofotonika: Od ultramikroskopie k super-rozlišené světelné mikroskopii* nás provázel Profesor Jan Valenta. Mluvil o využití světla pro studium systémů v měřítku nanometrů. Tato přednáška se mi zdála, více odborná a myslím, že by měla větší přínos pro někoho, kdo má v tomto oboru větší znalosti a zkušenosti.

Návštěva Akademie věd se mi velice líbila, jelikož se jednalo o moji první návštěvu této budovy. Tento festival bych určitě doporučil i ostatním studentům, ať už navštíví přednášku, či se půjdou kouknout na jednu z výstav.

Matěj Fanta, 2.A

ARCHIV BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK

Koordinátorky: Mgr. Lucie Kamenová, Mgr. Jana Světlíková

Aneta Tulachová, Dominika Bartůňková, Anna Hrnčárková, Nikola Šlechtová

Na den exkurzí jsme se zapsaly na exkurzi do archivu bezpečnostních složek. Ten se nachází na Branickém náměstí. Sešli jsme se zde v 9:15 a v 9:30 nám začala exkurze. Ani jedna z nás jsme netušily, kolik informací si z této exkurze odneseme.

Začali jsme v menší místnosti, kde jsme se posadili ke stolu, a paní archivářka nás začala zasvěcovat do tajů archivu. Jedna z prvních otázek (což jsme samozřejmě čekali) byla: „Co to je archiv?“ Tato otázka byla poměrně banální, ale hned po ní následovala druhá, která už nebyla úplně primitivní. „Co si představíte pod pojmem bezpečnostní složky?“ Zdá se to jednoduché, ale pod bezpečnostní složky nepatří pouze policie, kterou si asi vybaví naprosto každý. Pod tímto pojmem se toho skrývá mnohem víc, a jak nám bylo jasné, plno věcí nejsou věci veřejné. Musím se přiznat, že o existenci BIS (Bezpečnostně informační služba) jsem toho moc nevěděla a i tato služba samozřejmě spadá pod již výše zmíněný pojem.

Přejdeme už tedy k tématu, které nás všechny zajímalo nejvíce, a to byly bezpečnostní služby za minulých režimů. Bylo jasné, že době komunismu a nacismu se určitě nevyhneme, právě naopak s archivem bezpečnostních služeb jdou ruku v ruce. Proč? Protože právě zde jsou uloženy spisy STB, VB, i SNB. Česká republika je výjimečná v tom, že se můžete dostat, k jakémukoliv spisu chcete. V ostatních státech toto nejde. Možná si říkáte, že to moc lidí nevyužívá, ale opak je pravdou. Jedna skupina lidí to využívá až možná přespříliš a tou skupinou jsou novináři. Pro vydání spisu k prozkoumání stačí napsat e-mail, že byste chtěli spis toho a toho člověka a rozhodně jim usnadníte práci (a sobě zkrátíte dobu čekání), když přepíšete i datum narození. Archiv vás většinou během měsíce vyzve, abyste ho navštívili, a on vám vydá průkazku badatele. Od té doby jste označen za badatele a můžete zkoumat spisy. Spolu s průkazkou badatele vám samozřejmě taky vydá onen spis, pokud ovšem existuje. Důležité (a taky poměrně logické) je, že si spis nemůžete vzít domů, nefunguje to jako v knihovně! Spis prostudujete přímo na místě v místnosti pro to určené. Můžete pořizovat fotografie a je na vás, jak získané informace využijete. Jak mnohým z vás může dojít, ne vždycky člověk spolupracoval s STB dobrovolně. Je samozřejmě plno případů, kdy byli lidé k spolupráci donuceni mučením, vyhrožováním a jinými nepříjemnými praktikami. Také je důležité zmínit, že ne všechno, co ve spisech najdete, je pravda. To je podle mého jedna z nejdůležitějších věcí. STB si na lidi často vymýšlela, hlavně samozřejmě za účelem uvěznění.

Poté došlo k prohlídce archivu, kde jsme se podívali do restaurátorské dílny. Sem se samozřejmě běžná veřejnost nedostane, a proto jsme mohli vidět plno zajímavých věcí, o kterých bychom normálně neslyšeli. Asi každý máme nějakou představu o restaurátorství, ale nemůžeme to úplně ocenit, pokud nevidíme výsledky. Nám byla představena velká kniha STB, kde měli zapsány veškeré agenty, spolupracovníky a také objekty zájmu. Viděli jsme, jak kniha vypadala před prací paní restaurátorky a po čtyřech měsících kniha vypadala, jako kdyby byla vyrobena teprve před pár lety.

Například natržené stránky se opravují speciálně jemným japonským papírem o různé tloušťce. Dále jsme měli možnost vidět, jak se odkyseluje papír. Od té doby, co se papír vyrábí ze dřeva, tak je kyselý, a tím pádem i mnohem méně vydrží. Archiv proto dělá to, že ho ve speciálním stroji odkyseluje a tím se jeho životnost prodlouží až o sto let! O tento speciální stroj, který papír

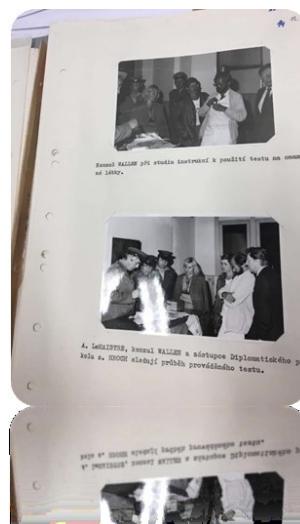
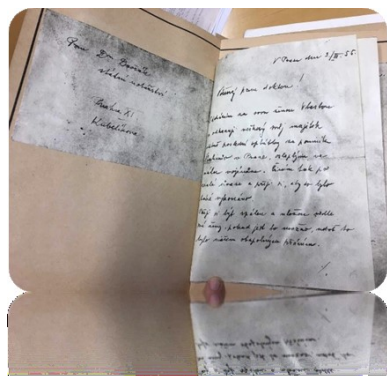

odkyseluje po dobu patnácti minut, je potřeba se starat. Pán, který se o stroj stará, nám řekl, že ho každý den čistí zhruba tři čtvrtě hodiny. Je opravdu důležité tento stroj udržovat, protože jich po České republice není tolik, a navíc byl opravdu drahý.

Jako poslední jsme navštívili samotné archivy, které jsou ve spodních patrech budovy. Je zde potřeba udržovat stálou teplotu a vlhkost vhodnou ke skladování dokumentů. Dostali jsme také možnost si otevřít nebo i zavřít archiv klikou, což jedna z nás velice ocenila.

Když jsme se vrátili zpět do místnosti, čekala nás další aktivita, a to sestavování zprávy ze spisů archivu a následně rozhodnout, zda by tito lidé měli být uznáni etickou komisí pro své počínání za minulých režimů. Rozhodně to nebyl lehký úkol a řekla bych, že se na tom mnohým z nás i hodně zavařily mozkové buňky, když jsme se snažily najít nějaký bod, podle kterého by daný člověk mohl být uznán. Nebo už jenom zvolit správnou argumentaci pro jednotlivá rozhodnutí nebylo jednoduché. Zde se opět projevilo to, že STB si opravdu hodně vymýšlela. Jelikož jsme neměli jiné spisy než spisy STB, v podstatě jsme nemohli určit, zda čteme pravdu, nebo výmysly.

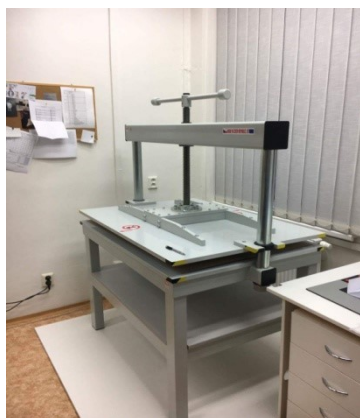
Celá exkurze se nám neskutečně líbila a rozhodně nelitujeme, že jsme si zvolily právě ji. Jedna z nás dokonce uvažuje o zažádání o průkaz badatele a hodlá se trochu ponořit do naší historie, která, ač se to může zdát, se neodehrávala před tak dlouhou dobou, a na to je potřeba myslet. Je důležité se postarat o to, aby se to už nikdy neopakovalo.

Anna Golštajnová, Johana Dubová, Kateřina Vilhumová, Renáta Boháčová

Ve čtvrtek 9. 11. se na naší škole konal vzdělávací program Den exkurzí. Každý z nás si mohl vybrat, na jakou exkurzi zamíří. Někdo šel na program o chemii, fyzice, umění, avšak skupinka asi o dvaceti lidech, které alespoň trochu zajímá historie a dějepis, se vydala do Archivu bezpečnostních složek.

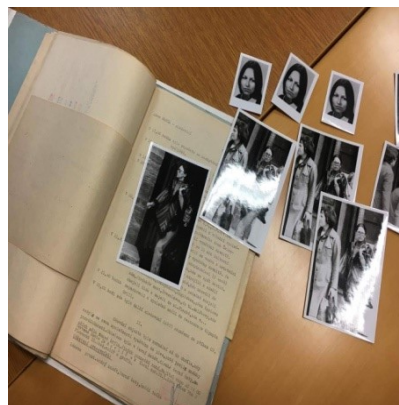
Hned ze začátku exkurze nás přivítala mladá usměvavá průvodkyně. Na úvod programu jsme si ujasnili pár pojmů, například co je archiv a podobně, abychom byli "v obraze". Po seznámení se základy archivování následovala prohlídka samotného Archivu. Mohli jsme spatřit údržbu archiválií-spravování za pomoci různých lepidel či speciálních japonských papírů. Také výjimečný stroj na odkyselení materiálů.

(Na obrázcích vidíme lis, spravenou knihu a stroj na odkyselení)

V druhé části exkurze jsme báдали. A to u případů pana Petra Čížka a paní Růženy Vackové. Každý z nich měl jiný osud. Postupně jsme přemýšleli a plnili dané úkoly. Součástí bylo skupinové vyměňování informací. Myslím, že nás část bavila. Na úplném konci nám ještě průvodkyně ukázala archivy různých známých případů, třeba Marty Kubišové, Ivany Trump, Otakara Švece nebo případ vysazení mandelinky bramborové u nás.

Mám pocit, že nejzajímavějším zjištěním pro každého účastníka se stala informace o možnosti vypůjčení kterékoliv písemnosti “jen tak“. Takže pokud byste chtěli zjistit něco pikantního o své prababičce, tak neváhejte a napište do Archivu!

(Na obrázku regály s archivy a záznam ze spisu MARTA)

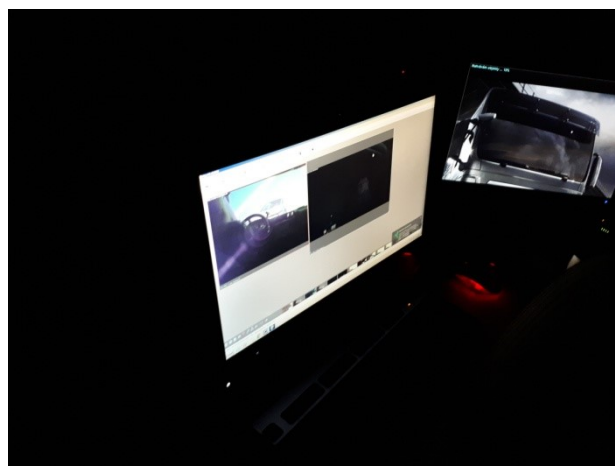
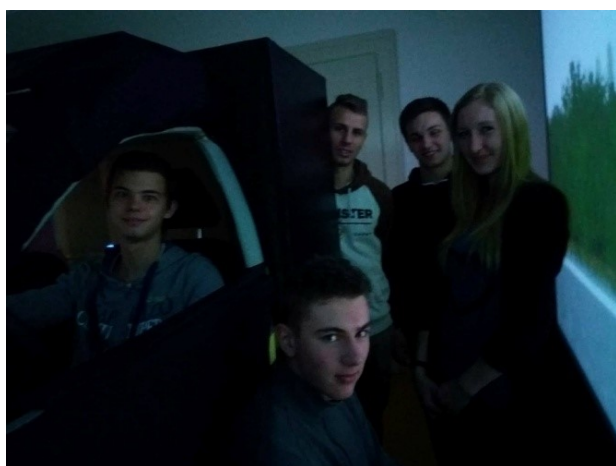
DOPRAVA DNES A ZÍTRA

Koordinátorka: Mgr. Martina Hetmerová

Ve čtvrtek 9. listopadu jsme navštívili Fakultu dopravní ČVUT v Praze. V první fázi návštěvy fakulty jsme se rozdělili do dvou skupin, které následně navštívili letecký simulátor a simulátor auta. Poté jsme si oba simulátory vyzkoušeli, jsme se šli podívat na to, jak se řídí železniční provoz. Více budeme psát o vozidlovém simulátoru, který zaujal asi nejvíce. Místnost je vybavena několika počítači, které jsou napojeny na simulátor a pomocí nichž se zvolí požadující scénář či jsou do počítače napojeny senzory, které snímají řidičův pohled. V počítači je uloženo několik scénářů, které lze promítnout do simulátoru (jízda v zimě při náledí, jízda v mlze, řízení nákladního automobilu...). Kabina automobilu je vybavena stejně jako u normálního automobilu palubní deskou, volantem, pedály, sedačkami s bezpečnostním pásem a automatickou převodovkou. Před kabinou simulátoru se nachází tři plátna, jedno před vozidlem a dvě po stranách, která pomocí dataprojektoru simulují jízdu v reálném čase. Shodli jsme se na tom, že simulátor a scéna byla zkonstruována věrohodně, jako jediné negativum se nám jevilo nepohyblivost automobilu během simulace.

Dědek, Doškářová, Kaisler, Seidel 4.D

Letecký simulátor

Na ČVUT jsme dostali na dni exkurzí možnost vyzkoušet si letecký simulátor. Letecký simulátor byl plně vybaven všemi možnými přístroji a vypadal velice realisticky. Simulátor tvořily 2 části. První část bylo plátno a na něj promítaná simulovaná scénka z pohledu kokpitu. Druhá pak tvořila samotný kokpit. Kokpit byl upraven tak, že vypadal jako opravdový. Byla to velká výzva a tak jako první se do toho pustili ti nejodvážnější: Profesorka Martina Hetmerová a David Kroutil. Spolu dokázali nasimulovat vzlet letadla z letiště Václava Havla. Z počátku bylo řízení dost chaotické kvůli častým otáčkám, ale nakonec spolu stabilizovali letadlo a prohlíželi si Prahu jako opravdoví piloti. Dále se naše skupinka na leteckém simulátoru prostřídala a vyzkoušela jaké to je býti pilotem. Celkově jsme se na zem dostali 6x, z toho většina havarovala. Díky velice hodnému panu profesorovi jsme si vyzkoušeli i let za tmy a zhoršených podmínek, například při mlze a při silné bouři. Přímou v kokpitu jsme si i mohli nastavit autopilota, což nám přišlo vhod, jelikož než jsme se naučili letadlo ovládat, tak nás to stálo hodně úsilí. Simulátor obsahoval i naváděcí světla na ranveji, která signalizovala, jak je letadlo vysoko, či nízko, toto se nám při přistání velice hodilo.

David Kroutil (3.D), Jakub Slavík (3.C)

Dopravní sál

Dopravní nebo také železniční sál nás uvítal velkou oznamovací tabulí, jakou můžeme vidět na starších ba i dnešních nádražích a letištích ve filmech. Když jsme vešli dovnitř úplně obyčejnými dveřmi, okamžitě nás upoutala rozlehlá modelářská miniatura železniční trati, která simuluje studentům funkci reálného ovládání výhybek a celkového ovládání vlaku, která je dnes výhradně přes počítače. Bylo vidět jak přednášející je do daného tématu velice spjat a i jeho nadšení pro zkoumání i vylepšování stávajících železničních systémů ČR. Velice nás všechny překvapilo, jaké zastaralé stroje ještě dnes v moderní době ovládají vlaky.

Všechny zaujala velmi hezky propracovaná trat, která byla situovaná do dvou místností a měla být přesnou kopii trati poblíž Davle u Prahy.

M.Sobek, T.Horych, D.Růžková (4.C)

NÁVŠTĚVA OBVODNÍHO SOUDU

Koordinátor: Mgr. Michal Korenčík

Elena Mladenova, 1.B

Trestní řízení

Dnes je den exkurzí a já jsem si vybrala návštěvu obvodního soudu. Spolu s patnáctičlennou skupinou mířím k Justičnímu areálu Na Míčáncích. Když vejdu, musím projít bezpečnostní kontrolou. Celé mi to připadá jako na letišti, ale je to rychlé a bezproblémové. Teď už si jen stačí vybrat soud, na kterém bych chtěla být přítomna. Vybírám si trestní řízení, a stejně tak i všichni ostatní.

Když se dostavíme před soudní síň, dveře jsou zavřené. Nějakou dobu se pořád nic neděje. Po chvíli váhání zkusím dveře otevřít, ale jsou zamčené. Ale jakmile si sednu, dveře otevře zapisovatel. A pozve dovnitř obhájce obžalovaného. Jsem trochu zmatená. Pustí nás dovnitř? Už přemýšlím o tom, že bych si šla vybrat jiný soud, když v tom se otevrou dveře a pozvou nás dál. Vejdeme do nízké místnosti s dřevěným obložením a umělým osvětlením. Usadíme se na plastové židle a čekáme na zahájení soudu.

V místnosti je soudce, zapisovatel, státní zástupce, obžalovaný, obhájce obžalovaného a dva policisté. Soudce mi připadá jako seriózní a spravedlivý člověk. Zapisovatel a státní zástupce nejsou zrovna nadšení naší přítomností a nejsem si úplně jistá, jak na mě působí. Obhájce je sympatický a je vidět, že chce svému klientovi pomoci. Obžalovaný mě zajímá nejvíce, ale ještě ho nedokážu posoudit. Na první pohled je sympatický, ale je jasné, že něco provedl a to je důkaz toho, že nemůžeme lidi soudit na první pohled. Oba policisté se zdají znudění, ale na případné pohyby obžalovaného obratně reagují.

Začíná tu být trochu chladno. Obhájce a obžalovaný spolu tiše mluví a pak už soud konečně začíná. Státní zástupce čte žalobu, a tak se dozvídáme o četných krádežích nejružnějších věcí z různých vozidel, do nichž se dostával pomocí kladívka z MHD. Následuje dlouhý výčet ukradených věcí a poškozených aut. V jednu chvíli se přistihnu, že nedávám pozor a znovu se soustředím na soud. Následuje výpověď obžalovaného. Všechno přiznává, snaží se spolupracovat. Když se ho soudce na závěr zeptá, jestli chce něco dodat, řekne jediné: „Všeho lituji a chci, aby to už bylo za mnou.“

Mají následovat výslechy svědků, ale ani jeden se nedostavil. Proto je tedy předvolaný soudní znalec, který měl odhadnout cenu ukradeného dronu, která je nakonec stanovena na 15 000 Kč.

Státní zástupce znovu přečte žalobu a opět následuje dlouhý výčet věcí a vozidel. Obhájce hned po něm přečte obžalobu, kde navrhuje podmíněný trest nebo případně nepodmíněný avšak s nejnižší hranicí trestu. Soudce dává 1,5 hodiny přestávku a poté rozhodne.

Přemýšlím, jestli mám zůstat nebo jít domů. Ale jelikož nikdo nezůstává, tak se rozhodnu také odejít. Nakonec se stejně, ale vracím. Z domu jsem vyběhla na poslední chvíli, ale stihla jsem to včas. Jsem opravdu jediná, kdo se vrátil poslechnout si rozsudek.

Obžalovaný i obhájce jsou nervózní. Když přijde soudce, všichni se postavíme. Čte rozsudek. Obžalovaný je odsouzen za krádež a poškození cizí věci na 36 měsíců odnětí svobody ve věznici s ostrahou a je nucen vyplatit částku cca 350 000 Kč dlužníkům. Soudce i vysvětluje, proč se tak rozhodl. Jedna z přitěžujících okolností je četnost útoků (celkem jich bylo 28, ale tento soud se týká pouze poloviny z nich). Na druhou stranu bere v úvahu i polehčující okolnosti jako je spolupráce obžalovaného hned od začátku vyšetřování a také doznání k útokům, které by se možná ani nedaly vyšetřit kvůli nedostatku důkazů. Tím soud končí.

Celé jsem si to moc užila a připadá mi skvělé, že se kdokoliv může přijít podívat na průběh jakéhokoliv soudu. Nemusí to být jen trestní řízení, ale klidně i soud o opatrovnictví. Rozhodně bych doporučila se na nějaký soud jít podívat, až nebudete mít, co dělat. Nic se neplatí a rozhodně je to zážitek.

NÁVŠTĚVA SAPY

Koordinátorky: Mgr. Jitka Šašková, Mgr. Joanna Bártová

Návštěva Sapy byla obohacující díky podrobnému výkladu našeho průvodce. Dozvěděla jsem se spoustu o Vietnamské kultuře, ale i o SAPĚ jako takové. Areál byl obrovský, ale jeho prohlídka stála za to. Rozhodně kladně hodnotím exkurzi.

Aneta Mrázková - 2.B

Jsem ráda, že jsem si vybrala tuto exkurzi. V Sapě jsem nikdy nebyla a ráda jsem si to tam prohlédla. Je to odlišné místo než obyčejná pražská tržnice a to je to zajímavé. Líbilo se mi, jak jsme se dozvěděli i něco o vietnamské kultuře a mohli jsme vidět i jejich "posvátné místo". Vietnamská kuchyně je moc dobrá.

Natálie Hoppová - 1.D

V Sapě se mi to celkem líbilo, určitě jsem se dozvěděla hodně nového o vietnamské komunitě v Čechách. Překvapilo mě, že tam mají tak od všeho trochu a v podstatě se nemusí hnout z areálu Sapy. Jen jídlo mi tam moc nechutnalo, přestože jsem jen ochutnávala od ostatních.

Barbora Kolářová - 1.C

Dnešní exkurze byla velmi naplňující a moc se mi líbila. O Sapě jsem se dozvěděl hodně nových věcí jako třeba, jaké mají svatby, co všechno tam je, co to bylo dřív. Vždy mě tam zajímalo jídlo a díky paní průvodkyni vím, kam příště půjdu.

Viktor Redčenko - 2.C

Exkurze byla vydařená i přes ošklivé počasí a líbila se. Dozvěděl jsem se mnoho nových věcí nejen z vietnamské kultury, ale i z fungování celé tržnice. Např. jak probíhá vietnamská svatba, kde najít vyhlášenou polévku PHO, založení Sapy, význam a původ jména, počet pracovníků. Výklad od slečny Suzy byl vynikající a také jisté doplňující poznámky prof. Bártové nebyly nikdy na škodu. Exkurze se mi líbila a rád bych si podobný typ exkurze v budoucnu zopakoval.

Filip Žák - 2.C

Exkurzi hodnotím kladně. Označil bych ji úspěšnou a přinesla mi dost nových poznatků. Určitě to není naposledy, kdy jsem SAPA navštívil. Exkurze byla přínosná do života.

Jan Hanzal - 4.A

Exkurze se mi velmi líbila, průvodci byli příjemní. V Sapě jsem nikdy předtím nebyla, a proto jsem se tam ráda podívala a dozvěděla se něco nového. V rámci exkurze jsme s průvodcem prošli tržištěm a poté jsme byli i v náboženské místnosti, kde se modlí a dávají oběti zemřelým lidem. Nakonec jsme zavítali i do jedné vietnamské restaurace. I přes chladné počasí jsem s touto exkurzí byla spokojená.

Adéla Košťová - 2.B

SAPA je pro mě místo, o kterém jsem se slýchal jen některé věci a nikdy jsem neměl potřebu ho navštívit. Moje zvědavost ale zapříčinila jasný výběr exkurze, ale stejně si myslím, že je to místo, které by měl navštívit každý Pražan. Přežije-li hrubou estetiku a drsný styl, objeví úplně jinou kulturu a na chvíli si může připadat jako cizinec. Zcela jiné způsoby obchodování jdou jedním slovem popsat jako dobrodružství. Jestli zbyde čas, tak se tam jistě vydám, nejlépe do Vánoc...

Daniel Polák - 2.C

NÁVŠTĚVA RUDOLFINA A ORCHESTRÁLNÍ ZKOUŠKY

Koordinátor: Mgr. Martin Stolbenko

Jedním z mnoha témat v rámci dne exkurzí byla i návštěva Rudolfiny, vedená prof. Stolbenkem, který pro zúčastněné studenty zorganizoval jeho prohlídku, sestávající se především ze zhlédnutí zkoušky (resp. koncertního provedení) poslední Čajkovského opery Jolanta.

Samotnému „vystoupení“ předcházela zajímavý výklad o historii i současnosti budovy (pozadí vzniku, měnící se účel, architektonické změny v průběhu let atd.), která je dnes používána zejména ke koncertním (v povědomí veřejnosti vystupuje především jakožto sídlo České filharmonie), ale i výstavním (Galerie Rudolfinum) účelům. Po tomto krátkém úvodu se studenti mohli přesunout do Dvořákovi síně, kde se konala již zmíněná zkouška.

Opera Jolanta, jejíž libreto napsal Čajkovského bratr Modest Iljič na motivy divadelní hry „Dcera krále Reného“ od dánského básníka Henrika Hertze, vypráví příběh o nevidomé princezně, která sice žije ve slepotě, nicméně o tom nemá zdání (její otec zakázal prozradit jí pravdu nejen o tomto nedostatku ale i samotném faktu, že je královskou dcerou), Jolanta tedy zároveň věří, že ostatní vnímají svět stejně jako ona - prostřednictvím svých představ. Na konci příběhu se jí podaří vyléčit, jak jinak než díky lásce.

Toto dílo resp. útržky z něj nám byly představeny sólisty Mariinského divadla za doprovodu Kühnova smíšeného sboru a Pražské filharmonie, to vše pod taktovkou ruského dirigenta Timura Zangieva. Pouhou hodinu před skutečným představením, jsme od umělců samozřejmě nemohli očekávat 100% výkony, nicméně i tak na nás velmi nadchli a celkový dojem umocnil i fakt, že v hledišti jsme byli prakticky jediní, tudíž se nám takto naskytla jedinečná příležitost důkladně si prohlédnout samotnou síň a plně si vychutnat vystoupení.

Všichni jsme z Rudolfiny odcházeli plni nových poznatků a silného uměleckého zážitku, navíc se nám prostřednictvím této exkurze naskytla možnost nahlédnout do příprav, což si běžný divák může sotvakdy dopřát.

Anna Jandová, 3.B

EXKURZE DO LÁN

Koordinátorky: Mgr. Jindřiška Dufková, Mgr. Jaroslava Homolková

Dne 9.11.2017 jsem se s částí třídy 3.B a jedním studentem z 2.B zúčastnil exkurze do Lán v doprovodu prof. Dufkové a naší třídní prof. Homolkové. Setkali jsme se na Hradčanské v 7:45 a po menší poradě jsme v 8:01 odjeli autobusem směr Lány. Cesta autobusem ubíhala rychle. Vedly se diskuze o všech možných tématech, publikovatelných i nepublikovatelných. Ven z autobusu se nám vzhledem k počasí a venkovní teplotě (5°C) moc nechtělo.

U zastávky na nás čekala spolužačka, která v Lánech bydlí, a za jejího doprovodu jsme si s velice zajímavými komentáři prof. Dufkové a prof. Homolkové prošli Lánský hřbitov. U hrobu, kde je pochován T. G. Masaryk a jeho rodina, jsme si zazpívali „Ach synku, synku” (alespoň ti, co to uměli) a dále pokračovali směrem k muzeu našeho prvního prezidenta. Tam jsme pořídili pár skupinových fotek a rádi jsme zalezli dovnitř, kde byla teplota o něco přívětivější a začali si postupně prohlížet exponáty z období života T.G.M.

K vidění byly krásné kousky jak z období první světové války (hlavně uniformy československých legionářů či mapa bitvy u Zborova), tak z období celé první republiky. Každý člen exkurze si tam našel něco zajímavého, za zmínku stojí otáčecí informační panely, které zaujaly obzvláště mé dva spolužáky.

Po prohlédnutí muzea jsme se pěšky přesunuli k bráně prezidentského zámku a poté, co nás prof. Dufková zavedla do tajů historie první republiky, jsme si udělali pár fotek hlídkujících vojáků Hradní stráže a zavolali jsme si odvoz, který zajistil tatínek naší spolužačky. S obrovským nadšením jsme se nasunuli do dodávky a tam jsem se dozvěděl, že sedím na místě, kde normálně sedává pan prezident. Za komentáře pana řidiče (pracuje na vysoké pozici právě v Lánské oboře) jsme projeli většinu Lánské obory a cestou jsme míjeli mnoho zvířat (více na fotkách), ať už původních českých (jelen, prase divoké), či dovozených ze zahraničí jako dar prezidentům (japonský jelen sika) a další zajímavá místa, jako například zbytky Dohodového dubu, u kterého byla roku 1922 uzavřena, jak už název napovídá, Malá dohoda.

Po zajímavé projížďce jsme ještě stihli ochutnat místní kuchyni v hospodě Narpa (mě osobně finance dovolily pouze půllitr kofoly), jinak ale byla k vidění i větší jídla, která všichni hodnotili velice pozitivně. Po ujistění, že nám autobus domů vůbec jede, nám už zbývalo jen chvíli počkat, popojet jednu stanici za Lány a přestoupit na autobus směr Praha, kam jsme dorazili kolem 15:00.

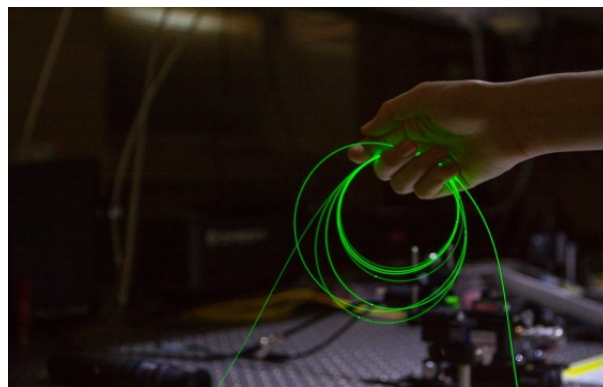
NAHLÉDNĚTE DO NANOSVĚTA FOTONŮ A ELEKTRONŮ

Koordinátorka: RNDr. Ivana Steklá

Dne 9. listopadu se konal den exkurzí. Vzhledem k deštivému počasí jsme uvítali jak střechu nad hlavou, tak aspoň nějaké to světlo. A světla se nám dostalo. Jednou takovou konkrétní exkurzí byla totiž i výprava na den otevřených dveří do ústavu fotoniky a elektroniky. V rámci exkurze jsme si jako jedna velká skupina hrdě reprezentující naše gymnázium, prošli působiště všech místních týmů – Laboratoř Státního etalonu času a frekvence, Nano-optiku, Přípravu a charakterizaci nanomateriálů, Bioelektrodynamiku, Optické biosenzory, Vláknové lasery a nelineární optiku. Začali jsme v laboratoři státního etalonu času a frekvence, kterou jsme aktivně využili k seřízení hodinek - jistě pak byly přesnější než po seřízení ráno podle rozhlasu. Po zhruba dvaceti minutách náš průvodce zavelel „Už je čas,“ a my se přesunuli k dalšímu týmu. Tým Nano-optiky nám do nejmenšího detailu ukázal, čím se zabývá. Jedná se o výzkum zaměřený hlavně na řešení otázek biologie, biofyziky a chemie. K tomuto účelu využívá řadu metod pro analýzu nanočástic. V rámci metod využívají mnoho postupů včetně optické mikroskopie. Poté co jsme si pod mikroskopem prohlédli řečenou laboratoř, jsme se přesunuli dále. Konkrétně k týmu Příprava a charakterizace nanomateriálů, kde si mnozí z nás vysloužili sladkou odměnu za znalosti optiky. U Optických biosenzorů by se nám byl býval přiotrávil spolužák, nebýt právě jednoho z biosenzorů (jenž odhalil otrávené víno) a faktu, že v laboratoři se zásadně nic nekonzumuje. Zástupce týmu Bioelektrodynamika nám laskavě vysvětlil jak velký význam má fakt, že si v mikrovlnce můžeme ohřát talíř, aniž by to mělo jakýkoliv významný vliv na studené zbytky od oběda, které jste si nemohli v klidu donést do práce kvůli celodenní práci v laboratoři. Exkurzi jsme uzavřeli Vláknovými lasery a nelineární optikou.

Tereza Horníčková, 4.D

ÚFE

SVĚTLO V OBRAZE: ČESKÝ IMPRESIONISMUS

Koordinátorka: Mgr. Lenka Kadlecová

V rámci dne exkurzi jsme se zúčastnili v Jízdárně Pražského hradu výstavy českého impresionismu. Mohli jsme i zde prohlédnout 520 obrazů od 78 různých autorů jako jsou např. Antonín Slavíček, Milo Jiránek či Max Švabinský.

Impresionismus je umělecký směr, který vznikl koncem 19. století. Obrazy jsou malovány krátkými tahy štětcem. Hlavním motivem obrazů je příroda, což souvisí s tím, že díla nebyla tvořena v ateliéru, ale v přírodě. Malíř se snaží zachytit především stíny, světlo, celkovou atmosféru určité situace a dojem a pocity, které v tu chvíli má.

Za nás můžeme výstavu rozhodně doporučit. K vidění je zde spousta nádherných a zajímavých děl, ze kterých opravdu lze cítit daný pocit malíře a stojí za to, je vidět na vlastní oči. Jsme moc rády, za výběr právě této exkurze.

Zuzana Reiselová a Ema Šimáčková

Letošní Den Exkurzí strávila skupinka nadšenců do výstav a umění v Jízdárně Pražského hradu, kde se konala výstava Světlo v obraze:

český impresionismus. Je to největší výstava českého impresionismu, která čítá 520 děl. Projít si všechna dá tedy zabrat, co se týče času, ne však co se týče zábavy. Obrazy jsou řazeny podle námětů, návštěvníci zde tedy mohou nalézt oddíly jako Zimy, Kouzlo venkova, Zahrady a parky, Zátíší a mnoho dalších. Název Světlo v obraze představuje odklon impresionistů od temnoty a jejich uctívání světla, slunce, přírody. Z umělců jsou k vidění práce autorů jako Maxmilián Švabinský, Jakub Schikaneder, Rudolf Kremlíčka a spousta dalších.

Ačkoliv se impresionismus zrodil ve Francii po roce 1870, ani zdaleka se nedá zařadit mezi “mrtvé” umělecké směry. Z omylu nás totiž vyvádí díla například z 20. i 21. století.

Výstava také ukazuje, že impresionismus je mnohem víc, než jen “krajinky”.
Ostatně, přesvědčte se sami.

ZOO

Koordinátorky: Mgr. Barbora Machalická, Jana Svejda

Drug detection animals

There are some animals that can find certain substances using only their smell.

For example, at the ZOO there was a pig that does that, however, in most situations they use dogs.

A **detection dog** or **sniffer dog** is a dog that is trained to use its smell to detect substances such as explosives, illegal drugs, wildlife scat, currency and blood. Frequently, detection dogs are thought to be used for law enforcement purposes; however, they're also used as a valuable research tool for wildlife biologists. If these dogs just smell illegal drugs, they cannot get addicted, so there are no negative effects.

Some pigs have great smell, too. Those pigs are used to find truffles. Truffles are expensive mushrooms and they grow underground so people cannot find them. The pigs are called **truffle hogs**. They have a good sense of smell and are able to identify truffles from as deep as three feet underground. That is almost 1 meter (exactly 0,91). They are trained to hunt truffles by walking on a leash through suitable groves with a keeper.

Written by 1.B

Fairytale about lama

Many years ago lama Doloréz was living in Peru. She was completely lonely but one day she was looking on her phone. She was surfing on the internet and there was a commercial from travel agency and it was saying: „Go with us to Arabia for 5000 pesos!“ And there was also the picture of camel Ahmed who was the sheik of Arabia. Doloréz was looking at the picture and she realised he looked very similar to her. She looked on Wikipedia to search who the camel is. There was written that the camel and lama have both the same DNA. She thought: „Yeah! I’ve finally found someone who looks like a member of my family, I won’t be lonely anymore!“ So she travelled to Arabia to meet Ahmed. When Doloréz met Ahmed, she said to him that he was her brother because they had the same DNA. Ahmed was angry because some lama thought she had the same DNA like him, so he put Doloréz to jail. Doloréz thought that there was no reason to live anymore and she killed herself. Meanwhile, Ahmed looked on Wikipedia and realised Doloréz had been right that they really have the same DNA and he wanted to let her go out from the jail but it was too late☹.

The Moral of the Story: **Think twice before you make a decision!**

Written by 1.B

(Vanišová, Ondroušková, Kaisler, Bednář a Morozovič)

How clever are animals?

A lot of people think that animals are not so clever and you cannot learn them some new things. But it is not true. Every animal is clever in their own way. Some animals have better concentration than others, so they learn faster. Would you tell that you can learn even a hen to do tricks? Well you can, if you are very patient. Some animals do not look very smart, but their intelligence will surprise you. For example, the trainer said that her friend taught fish how to eat from the same place in the aquarium. Then, she said that pigs are almost as intelligent as dogs. This information was enforced by the tricks and stuff the trainer was doing with animals. For example, the pig Pepinka was rolling a piece of wood when the trainer ordered the command. Lama Sancho got on a scale very calmly and stayed there until the trainer weighed him. The program in the zoo was interesting and good.

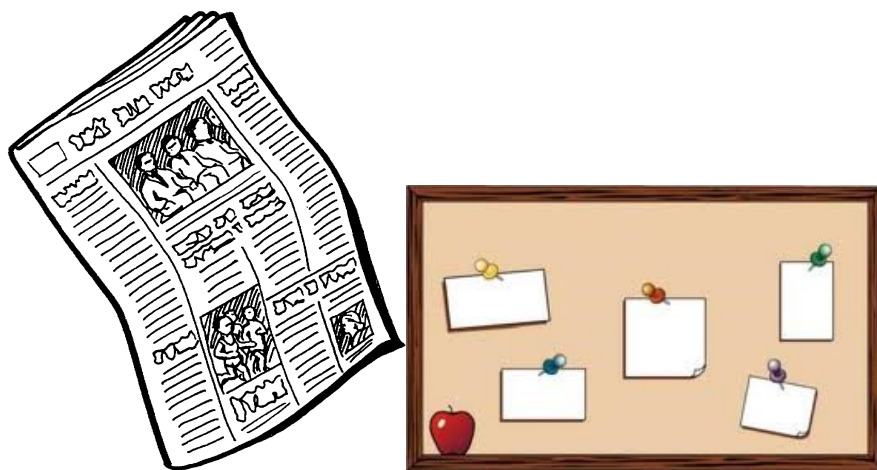

Written by I.B (Vaňková, Procházková, Trhoňová, Danišová)

Pár slov závěrem

Množství exkurzí, ze kterého mohli v letošním školním roce naši studenti vybírat, bylo opravdu velké. Výše uvedené práce studentů představují pouze malou ochutnávku toho, co všechno mohli na vybraných kulturních akcích vidět a zažít.

Věnujte proto pozornost i dalším „reportům“ z konaných exkurzí, které jsou k dispozici na nástěnkách v budově školy ...

Mgr. Lucie Kamenová

